

BARCHASI SHU YERDAN VA SHU ONDAN BOSHLANADI

TA'LIM ZIYOSI

UNIVERSITET
GAZETASI
8-son
Gazeta ichida gazeta

UNIVERSITET REKTORI G'OFURJON MUHAMEDOVNING

1-OKTABR

O'QITUVCHI VA MURABBIYLAR KUNI

MUNOSABATI BILAN YO'LLAGAN BAYRAM TABRIGI

Hurmatli professor-o'qituvchilar, hamkasblar, pedagog-talabalar!

Sizlarni mamlakatimizda keng nishonlanadigan ulug' va sharaflı kasb egalari bayrami – O'qituvchi va murabbiylar kuni bilan chin qalbidan samimiy muborakbod etaman!

Ustozlik – shunchaki kasb emas, balki inson taqdiri va jamiyat kelajagiga daxldor yuksak mas'uliyat, sharaflı burch va fidoyilik maktabidir. Har bir insonning hayot yo'lida ustozning o'rni beqiyos. Zero, ustoz bizga nafaqat bilim va ko'nikma beradi, balki mustaqil fikrlash, ezigulikka intilish,

mas'uliyatni his etish, hayotda munosib o'rin egallash va o'z imkoniyatlarini ro'yobga chiqarishni ham o'rgatadi.

Davlatimiz rahbari boshchiliklaridagi tub islohotlar ta'limni yangi bosqichga olib chiqdi. Bugungi kunda mamlakatimizda ta'lim sohasiga qaratilayotgan yuksak e'tibor va yaratilayotgan keng imkoniyatlar pedagoglar zimmasiga yanada katta mas'uliyat yuklamogda. Ayniqsa, oliy ta'lim tizimida faoliyat yuritayotgan professor-o'qituvchilar zimmasida zamonaviy bilim va kompetensiyalarga ega, yuksak ma'naviyatli, mustaqil fikrlaydigan, tashabbuskor va

Vatan taraqqiyotiga munosib hissa qo'sha oladigan avlodni tarbiyalashdek sharaflı vazifa turibdi.

Chirchiq davlat pedagogika universitetining ilmiy, ta'limiy va ma'naviy salohiyatini yuksaltirish, yoshlarga sifatli ta'lim berish, ularning ilmiy-tadqiqot va ijodiy izlanishlarini qo'llab-quvvatlash borasidagi har bir yutuq, avvalo, siz, aziz ustozlarning fidokorona mehnatingiz, kasbga sadoqatingiz va izlanishlaringiz samarasidir.

Fursatdan foydalanib, barcha professor-o'qituvchilar, o'qituvchi va murabbiylar, shuningdek, o'z bilim va salohiyatini pedagogik faoliyat bilan uyg'unlashtirib, universitetimiz taraqqiyotiga munosib hissa qo'shib kelayotgan pedagog-talabalarni ushbu qutlug' ayyom bilan yana bir bor samimiy muborakbod etaman.

Sizlarga mustahkam sog'lik, oilaviy xotirjamlik, baxt-saodat, kuch-g'ayrat va sharaflı faoliyatingizda yangi-yangi muvaffaqiyatlar tilayman. Ilm va tarbiya yo'lidagi ezigu mehnatingiz samarasi o'laroq, yurtimiz va jamiyatimizga munosib xizmat qiladigan, bilimli, ma'rifatlı va yuksak maqsadlar sari intiladigan shogirdlar kamolini ko'rish baxti nasib etsin!

Kasb bayramingiz – O'qituvchi va murabbiylar kuni muborak bo'lsin!

TALABALIKKA

BAG'ISHLOV – EHTIROM
VA E'ZOZ TANTANASI

30-sentabr kuni "Kimyogarlar" madaniyat saroyida Universitetimizning 5 ming nafarga yaqin birinchi bosqich talabalari uchun "Talabalikka bag'ishlov – 2026" tantanali marosimi va "1-oktabr – Ustoz va murabbiylar kuni"ga bag'ishlangan bayram tadbiri bo'lib o'tdi.

Bayram tadbiri yosh avlodga ta'lim-tarbiya berish, malakali kadrlar tayyorlash va ilm-fanni rivojlantirishga hissa qo'shayotgan ustozlarga hurmat va minnatdorlik ifodasi bo'ldi. Universitetning ta'lim, ilmiy va jamoat ishlarida natijalarga erishgan professor-o'qituvchilar, shuningdek, uning kundalik faoliyatini ta'minlab kelayotgan xodimlarning mehnati munosib e'tirof etildi.

Tantanali marosimda bir guruh professor-o'qituvchilar va xodimlar "Oliy ta'lim a'lochisi" ko'krak nishoni, universitet rektorining tashakkurnomalari va qimmatbaho sovg'alari bilan taqdirlandi.

Tadbir davomida "Ehtirom–2026" tanlovi g'oliblariga ham mukofotlar topshirildi. Tanlovning "Ta'lim tashabbuskori", "Tarbiya tashabbuskori", "Ilm tashabbuskori", "Mehnat tashabbuskori" nominatsiyalari orqali pedagogik mahorat, ilmiy izlanish, tashabbuskorlik va fidoyi mehnat rag'batlantirildi.

Talabalar va estrada san'atkorlarining chiqishlari va kuy-qo'shiqlar tadbirga ko'tarinki ruh bag'ishladi.

Aziz ustoz va murabbiylar, kasb bayramingiz muborak bo'lsin! Sizlarga mustahkam sog'lik, oilaviy farovonlik, ilmiy-pedagogik faoliyatingizda muvaffaqiyatlar va shogirdlaringiz yutuqlaridan faxrlanib yashash baxtini tilaymiz.

Go'zaloy ABDUMANNONOVA,
1-bosqich talabasi

"Ta'lim ziyosi"ning ushbu sonidan boshlab umrini ilm-fan taraqqiyoti, ta'lim ravnaqi va yosh avlod kamolotiga bag'ishlagan taniqli olim, kimyo fanlari doktori, professor, O'zbekiston Respublikasi fan arbobi G'ofurjon Muhamedovning hayoti va faoliyati haqidagi turkum hikoyalar e'lon qilib boriladi.

Uning bolalik va yoshlik yillaridan tortib, ustozlaridan olgan saboqlari, dastlabki tadqiqotlari, laboratoriyalarda kechgan bedor turlari va ko'p yillik izlanishlari natijasida erishgan yutuqlari voqealar va xotiralar asosida yoritiladi.

Hikoyalar uning nafaqat olimlik qiyofasini, balki ustozlik fazilati, rahbarlik mahorati va oilaparvarligini ham namoyon etadi. Zero, professorning bosib o'tgan yo'lida yosh olim uchun – saboq, ustoz uchun – ibrat, rahbar uchun – tajriba, farzand uchun – mehr va suyanch, har bir inson uchun esa munosib yashashga undaydigan qadriyatlar mujassam.

OLIMLIK pillapoyasi

1976 yil. Moskva.

L.Y.Karpov nomidagi fizika-kimyo ilmiy-tadqiqot institutining ilmiy kengashi yig'ilgan. Zaldagi sukutni qog'ozlarning shitirlashi va navbatdagi savollar buzib turardi. G'ofurjon Muhamedov esa bir necha yildan buyon olib borgan tadqiqotlarining eng muhim daqiqalari oldida turardi. U savollarga xotirjam javob berar, o'z izlanishlarining har bir jihatini dalillar bilan tushuntirardi.

Nihoyat intizor bo'lingan kun e'lon qilindi. U "Polietilen moddasidagi amorf muhitlarni o'rganish" mavzusida nomzodlik dissertatsiyasini muvaffaqiyatli yoqladi. O'sha kungi kechinmalari kundaligida ham o'z aksini topgan.

"...Himoyadan so'ng

otamga qaradim.

Uning ko'zlari yoshlanganini birinchi marta ko'rdim. O'sha bir tomchi yoshda menga bo'lgan ishonch va cheksiz faxr mujassam edi..."

Uni yana bir voqea – otasining O'zbekistondan Moskvaga yetib kelgani to'qlinantirgan edi. Isroilxoji otaning qo'lida meva-chevalar solingan chemodan bor edi. U ochilganda xonaga yurtning tanish hidi taraldi. Ayniqsa, tandirda yopilgan nonning isi uzoq Moskvadagi yosh olimni bir zumda bolalik hovlisiga yetakladi.

Tandir og'zida lovullab turgan olov, saharning sokinligi, dasturxon atrofida jam bo'lgan oila... Qutbiniso aya tandirdan chiqqan nonlarni ehtiyotkorlik bilan uzib olar, yengilgina suv sepib,

dasturxonga qo'yardi. So'ng bolalariga:

– Issiq-issiq olinglar, deb, ularning ishtaha bilan yeyayotganini mehr bilan kuzatardi.

G'ofurjon Muhamedovning ilgama intilishining mohiyatini anglash uchun ana shu yillarga qaytishga to'g'ri keladi.

Qutbiniso aya farzandlarining o'qishiga alohida ahamiyat berardi. Yosh G'ofurjon shu mehrni hamisha his qilib, ulg'aydi. U maktabga otlar ekan, onasi kiyimlarini to'g'rilab:

– Yaxshi o'qi, bolam, – deb tayinlardi.

Bolalikda eshitgan bu so'zlar keyinchalik uning hayot yo'lida o'z aksini topdi.

BOLALIK OSTONASI

Olimlik yo'lining dastlabki qadamlari oddiy bir xonadonda urushdan keyin mamlakat asta-sekin o'zini tiklayotgan davrga to'g'ri keldi. 1949-yilning 20-dekabr kuni Toshkent shahrida Isroilxoji Muhamedovlar xonadonida chaqaloq yig'isi eshitildi. Oilada ilk farzand tug'ildi. Unga G'ofurjon deb ism qo'yishdi.

Leningradda tahsil olgan Isroilxoji ota, zirotatshunoslik ilmini puxta o'zlashtirdi. O'qishni tamomlab yurtiga qaytgach, mehnat faoliyatini qishloq xo'jaligi rivojiga bag'ishladi.

Avval agronom bo'lib ishladi. Keyin bosh agronom vazifasiga ko'tarildi. U ishdan qaytganda ham kun davomidagi yumushlarni xayolidan o'tkazib, ertangi vazifalarni belgilab qo'yardi. Talabchan, mas'uliyatli va halol inson edi. Ana shu fazilatlar

farzandlarining hayotiga ham singib bordi.

Muhamedovlar xonadonida kun erta boshlanardi. Har kimning o'z vazifasi bor edi. Ota tong yorishmasidan ishga otlansa, ona ro'zg'or yumushlari bilan band bo'lardi.

U farzandlarini maktabga kuzatarkan, har birining kiyim-boshini birma-bir ko'zdan kechirardi. Birining yoqasini to'g'rilar, boshqasining tugmasini qadab qo'yardi.

Oilada qattiq tanbehdan ko'ra mehr, jazodan ko'ra tushuntirish ustun turardi. Isroilxoji ota ko'p gapirmas, farzandlariga ham o'z xatti-harakatlari bilan saboq berardi.

Kechqurun butun oila bir dasturxon atrofida jam bo'lardi. Kattalar kun davomidagi ishlar haqida suhbatlashar, bolalar esa

maktabda o'tgan voqealarni hayajon bilan so'zlab berishardi.

G'ofurjon darslarini astoydil o'qir, bo'sh vaqtda esa tengdoshlari bilan futbol o'ynardi. Maktab stadioni uning eng sevimli joylaridan biri edi. To'p ortidan chopib, vaqtning qanday o'tganini sezmay qolar, ammo uyga qaytish vaqti kelganini bilardi.

– Oilamizda intizom juda qattiq edi, – deb eslaydi professor. – Otam bizni mas'uliyatli bo'lishga, hayotda o'z o'rnimizni topishga undardi. Kattalarga hurmat, e'tibor esa bizning hayot tarzimiz edi.

Bu saboqning mazmunini G'ofurjon Muhamedov bolaligidagi oddiy voqealar orqali yaxshi eslaydi. Shulardan biri uning xotirasida umrbod saqlanib qolgan.

USTOZIMGA

Yoshligimdan yo'lim boshlanar Sizdan,
Kuylasam ovozim boshlanar sizdan
Qo'limdan tutdingiz hayot yo'lida,
Ilk harfim, ilk so'zim boshlanar Sizdan

Qiyoslay olaman mushfiq onaga
Ustoz gullatadi qirda ham toshni
Yetti yoshga to'lgan xushfel bolaga
Ko'rsata oladi yorug' quyoshni

Hayot qo'ygan buyuk tamal toshida
Onamdek, otamdek keragim ustoz
Mehrga burkangan so'qmoq boshida
Sinovli dunyoda tirgagim ustoz

Kimdir shifokordir – dardlarga darmon,
Kimdir muhandisdir – bunyodkor inson.
Kasb turfa bo'lsa, maqsadlar birdir,
Barining ortida ustozlar bordir

Ularning har biri bir yo'l tanladi,
Aldasa o'zini o'zi aldadi.
Shogirdning qo'lida qancha yutuq bor,
Ammo yo'l boshida sizni angladi

Sochlaringizga oq tushsa ham shaksiz
Yillar yuzingizga chizsa ham izlar,
Siz bergan mehning qarshisida biz
Bir umr qarzdormiz, aziz ustozlar.

Zuhra DIYOROVA,
Psixologiya yo'nalishi talabasi

AZIZ MUALLIM

Qalbimda asrayman sizni muallim,
Siz menga ustozsiz berasiz ta'lim.
Qancha e'zozlasak arziydi sizni,
Doim ardoqlaymiz sizni muallim.

Siz muallimsiz mehribon g'amxo'r,
Har kun shogirdingiz sizdan umidvor.
Bir soat darsingiz umr mazmuni,
Siz ilm izlashda doim beqaror.

Tinmasdan o'rganib o'rgatuvchi zot,
Shogirdlar baxtini kuzatuvchi zot.
Ilm bulog'idan ziyo to'ldirib,
Har doim ziyoni uzatuvchi zot.

Biz uchun muqaddas bo'lgan muallim,
Har doim sizga biz qilamiz ta'zim.
Biz uchun siz qanot nurli bir hayot,
Bugun ham ertamiz aziz muallim.

Oyatulloh SAYIDOV,
Boshlang'ich ta'lim yo'nalishi talabasi

TA'ZIMDAMIZ

Ta'zimda turibmiz bugun barchamiz,
Talabalar qalbi to'la ehtirom.
Siz sabab porlaydi erta kunimiz,
Ustozlik bu sharaf, eng oliy maqom.

Bayramingiz qutlug' bo'lsin, ey ustoz,
Siz bergan bilimlar kelajakka nur.
Sizning mehnatingiz qilamiz e'zoz,
Bergan bilingizga ming bor tashakkur.

Sabog'ingiz esdan chiqmas hech qachon,
Siz sabab go'yoki qilyapmiz parvoz.
Sizni unutmamiz bir zumga bir on,
Doim qadrlaymiz ey, aziz ustoz.

Eldorbek BAZARBOYEV,
Amaliy matematika yo'nalishi talabasi

Pedagog – sharafli, ulug' bir nomdir,
Uning har bir kuni ezgu ilhomdir.
Yosh avlod qalbiga bilim urug'in
Sochgan har bir inson buyuk ustozdir.

Umringiz ziyoda, baxtingiz kulsin,
Har yangi kuningiz quvonchga to'lsin.
Shogirdlar kamoli orzuingiz bo'lsin,
Ustoz degan nomingiz abadiy qolsin.

Darslarda bergan har bir sabog'ingiz,
Kelajak yo'limizga bo'lar chirog'ingiz.
Bir harf, bir so'zdan boshlangan bilim,
Bugun qalbimizda uyg'otar orzu-ilm.

Har bir so'zingizda ziyo bor, ustoz,
Qalbingiz to'la nur, sadoqat, ixlos.
O'rgatib ilmning go'zal sirini,
Yoritdingiz bizga hayot yo'lini.

Bo'lajak ustozga sizsiz yo'lchi yulduz,
Saboq berasiz tinmay kechu-gunduz.
E'zozlab shogirdlar mehnatingizni,
Ulug'lar har doim pok niyatizni.

Yurtning kelajagi sizning qo'lingizda,
Gullar unib chiqsin bosgan yo'lingizda.
Sog'lik va omad yor bo'lsin har qachon,
E'zozda bo'ling siz, ey aziz inson!

Diyyorbek BOYQOBILOV,
Xorijiy til va adabiyoti yo'nalishi talabasi

TANBEHSIZ TARBIYA

(Davomi. Boshi 1-betda.)

Bir kuni u futbolga shu qadar berilib ketganidan quyosh botganini ham sezmay qoldi.

– Ketmaymizmi? – dedi do'stlaridan biri.

– Yana biroz o'ynaylik, keyin... – dedi G'ofurjon.

Hovlilarda birin-ketin chiroqlar yoqila boshladi. Ko'cha-ko'yda odamlar uy-uyiga tarqalayotgan, maktab stadionida esa bolalarning ovozi hanuz tinmagan edi. Isroilxoji ota eshik oldiga chiqdi. O'g'lidani darak bo'lmagach, uni izlab yo'lga tushdi. G'ofurjonni maydonda tengqurlari bilan berilib futbol o'ynayotganini ko'rdi. To'p bir tomondan ikkinchi tomonga

uچار, bolalarning qiy-chuvi eshitilib turardi. Isroilxoji ota bir necha lahza jim qarab turdi. Keyin sekin chaqirdi:

– G'ofurjon...

U ortiga burilib, darvoza yonida turgan otasini ko'rdi. Uning ko'zlarida "Buncha xayallab qolding?" degan savol bor edi.

– Yur, bolam.

Uyga qaytayotganlarida hamma yoq tinchib qolgan, kechki salqin tushgan edi.

– O'g'lim, meni yo onangni o'ylamadingmi? Axir sendan xavotir oldik-ku, – sekin gap boshladi ota.

G'ofurjon boshini quyi

eggancha indamadi. Qutbiniso ona eshik oldida betoqat bo'lib kutib turardi. Ota-bola kirgach, dasturxonga ovqat qo'ydi. Bir lahza o'g'liga tikilib turdi-da, piyolaga choy quyib uzatdi.

O'sha kecha aytilmagan gaplar G'ofurjonga nasihatdan ko'ra og'irroq botdi. Bu unga otasining tarbiya usulini yana bir bor anglatdi. Isroilxoji ota farzandini qattiq koyishdan ko'ra, qilgan ishining oqibatini o'zi anglab yetishini istardi. Bolaligida yuz bergan yana bir hodisada uning bu fazilati yanada yaqqol namoyon bo'lgan.

Otamning vazminligi meni yanada xijolatga qo'ydi.

...Oradan yillar o'tdi. Ammo har gal biror buyumga beparvo munosabatni ko'rsam, o'sha ovoz beixtiyor qulog'im ostida jaranglaydi, – deydi G'ofurjon Muhamedov.

O'smirlik chog'ida yuz bergan yana bir voqea borki, uning xotirasida boshqacha iz qoldirdi.

(Davomi bor...)

Saodat MUSAYEVA

YIRTILGAN TUFLI SABOG'I

– Otam yangi tuflni olib bergan kuni futboldan qaytar ekanman, tag charmi ochilib qolganini payqadim, – deydi professor o'sha kunni yodga olarkan. – Ko'rib, yuragim shuv etdi. Uni avaylab kiyishim kerakligini bilardim. Ammo o'yinga berilib, sezmay qolibman...

"Endi otam qattiq urishadi", degan o'y xayolimdan ketmasdi. Shu kuni uygacha bo'lgan yo'l odatdagidan juda uzun tuyuldi. Har qaraganimda, oyoq kiyimimni

qanday yashirishni o'ylar edim. Ammo buning iloji yo'q edi. Uyga yaqinlashgan sari xavotirim ortib borardi.

Lekin vaziyat kutganimdek bo'lmadi. Hovlida o'tirgan otamning ko'zi tuflimga tushdi. Og'ir xo'rsindi.

– O'ynaganing yaxshi, bolam. Lekin bor narsaning qadriga yetishni ham o'rgan. Hech bir kiyim-kechak osonlik bilan topilmaydi. Uni sendan keyin ukalaring ham kiyishi mumkin edi, – dedi.

Har bir inson hayotida uning qalbida bir umr ezgu iz qoldiradigan ulug' siymolar bo'ladi. Ular – ustozlar. Ustoz nafaqat bilim beradi, balki shogirdini fikrlashga, izlanishga, ezgulikka va hayotda o'z yo'lini topishga undaydi.

Ana shunday fidoyi va tajribali pedagoglardan biri – Maktabgacha va boshlang'ich ta'lim nazariyasi va amaliyoti kafedrasida dotsenti Doniyorova Laylo Xudayberdiyevnadir.

Ustozning ko'p yillik pedagogik faoliyatida kasbiga sadoqat, ilmiy izlanish va talabalar bilan ishlashdagi yuksak mas'uliyat uyg'unlashgan.

Mashg'ulotlarda zamonaviy va interfaol ta'lim metodlaridan samarali foydalanib, talabalarni mustaqil fikrlash, izlanish va o'z nuqtayi nazarini erkin ifodalashga undaydi.

Laylo Xudayberdiyevna uchun har bir talaba – kelajakdagi pedagog va jamiyatning faol a'zosi. Shu bois ularning bilim va kasbiy kompetensiyalarini rivojlantirish, tashabbuslarini qo'llab-quvvatlash hamda mustaqil izlanishga yo'naltirishga alohida e'tibor qaratadi.

Ustozning haqiqiy merosi – uning bergan bilimlari va tarbiyalagan shogirdlari qalbida qoldirgan ezgu izidir.

Aliya MAXANOVA,
Ta'lim va tarbiya nazariyasi va metodikasi (boshlang'ich ta'lim) yo'nalishi magistranti

USTOZ MEHRI

(Hikoya)

Zarnigor chekka bir qishloqda yashaydi. U oilada uch farzandning kattasi bo'lib, ukalariga o'mak bo'lishga, maktabda a'lo baholarga o'qishga intilardi. Kitob o'qishni juda yaxshi ko'radi. Kelajakda o'zi ham she'r va hikoyalar yozishni orzu qilardi. Ammo bunga jur'ati yetmasdi.

Bir kuni maktabda ona tili va adabiyot fani o'qituvchisi Dilshod aka ijodiy to'garak ochilishini e'lon qildi. Bu xabar Zarnigorni juda quvontirdi. U darsdan so'ng to'garakka bordi.

Ammo ayrim sinfdoshlari uni mazax qilib:

– Sen she'r yozishni bilmaysan-ku! – deb kulishdi.

Bu gaplar Zarnigorning ko'ngliga qattiq botdi. U to'garakdan chiqib ketmoqchi bo'lganida, Dilshod aka uni ko'rib qoldi. Zarnigor bo'lgan voqeani aytib berdi.

Ustoz qizga mehr bilan:

– Biror narsani bilmaslik uyat emas. Bilishga harakat qilmaslik uyat. Sen yozishni bilmasang, birga o'rganamiz. Muhimi, bunga qiziqishing bor, – dedi.

Bu so'zlar Zarnigorga kuch va ishonch berdi. Shu kundan boshlab u to'garakka muntazam qatnay boshladi. Dilshod aka unga she'r yozish sirlarini, qofiya va vaznni o'rgatdi. Eng muhimi, qizga o'ziga ishonishni o'rgatdi.

Dastlab Zarnigorning she'rlari oddiy edi. Ba'zan xatolar ham qilardi. Ustoz esa:

– Xato qilishdan qo'rqma. Har bir xato seni yaxshi ijodkor bo'lishga yaqinlashtiradi, – deb uni qo'llab-quvvatlardi.

Zarnigor tinmay mehnat qildi. Kechalari hikoya va she'rlar yozib, ularni qayta-qayta tahrirlardi. Oradan vaqt o'tib, uning ijodiy ishlari maktab, keyinchalik tuman miqyosida tanila boshladi. U tanlovlarda sovrinli o'rnlarni egalladi.

Bir kuni Zarnigor va Dilshod aka teleko'rsatuvga taklif qilindi. Boshlovchi Zarnigordan ijodga qanday kirib kelganini so'radi.

– Men avval she'r yozishni bilmasdim. Menga bir inson ishondi. U – mening ustozim. Agar ustozim "Sen ham uddalaysan", demaganlarida, balki bugun bu yerda bo'lmagan bo'lardim, – dedi Zarnigor.

Keyinchalik uning hikoya va she'rlari gazeta va jurnallarda chop etila boshladi. Yillar o'tib, Zarnigor oliy ta'lim muassasasini tamomlab, taniqli shoira va ijodkorga aylandi. Uning kitoblari nashrdan chiqdi.

Bir kuni kitob taqdimotida u sevimli ustoz Dilshod akani ko'rib qoldi. Zarnigor ustozining oldiga borib:

– Menga she'r yozishni va o'zimga ishonishni o'rgatganingiz uchun tashakkur, – dedi.

Dilshod aka esa:

– Men senga faqat yo'l ko'rsatdim. Bu yo'ldan yurib, shu darajaga o'zing erishding, – dedi faxr bilan.

Zarnigor yangi kitobining birinchi sahifasiga shunday yozdi: Siz bo'lmaganingizda bu kitob ham, orzularim ham bo'lmas edi. Rahmat, ustoz!"

Dilshod aka bu so'zlarni o'qib, ko'zlariga yosh oldi. Chunki haqiqiy ustoz uchun eng katta mukofot – shogirdining yutuqlarini ko'rishdir.

Zarnigor esa yillar o'tsa ham, o'ziga birinchi bo'lib: "Sen ham uddalaysan", degan ustozini hech qachon unutmadi.

Ustoz mehri – inson qalbiga ekilgan urug'dir. Uni mehr, ishonch va mehnat bilan parvarishlasang, bir kun kelib ulkan daraxtga aylanadi.

Zarina ABDUMUTALIPOVA,
Milliy g'oya ma'naviyat asoslari va huquq ta'limi yo'nalishi talabasi

Ushbu qo'shsahifa Chirchchiq davlat pedagogika universitetining
Axborot xizmati tomonidan tayyorlandi.